

REGLUGERÐ fyrir Lífeyrissjóð bankamanna.

I. KAFLI

Hlutverk, skipulag og ávöxtun sjóðsins.

1. gr.

Hlutverk sjóðsins.

Sjóðurinn hefur það hlutverk að sjá sjóðfélögum, eftirlifandi mökum þeirra og börnum fyrir lífeyri samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

Lífeyrissjóðurinn er sjálfstæð stofnun undir eigin stjórn. Sjóðurinn tók við eignum og skuldbindingum Eftirlaunasjóðs starfsmanna Landsbanka Íslands, sem stofnaður var skv. 49. gr. laga nr. 10, 15. apríl 1928 og tók til starfa 1. janúar 1929. Nafn hans breyttist eftir að fyrrgreindum lögum um bankana var breytt árið 1961 og á ný með gildistöku reglugerðar þessarar.

2. gr.

Stjórn sjóðsins.

Stjórn sjóðsins skal skipuð sex mönnum. Skal einn tilnefndur af Landsbanka Íslands, annar tilnefndur af Seðlabanka Íslands og þriðji kosinn af aðildarfyrirtækjum sjóðsins í atkvæðagreiðslu sbr. 34. gr. og þrír kjörnir á fundi sjóðfélaga. Aðilar skulu tilnefna eða kjósa jafnmarga menn til vara. Skipunartími stjórnarmanna er 2 ár. Heimilt er stjórninni að skipta með sér verkum.

3. gr.

Sjóðfélagar.

Allir starfsmenn aðildarfyrirtækja sjóðsins, sem náð hafa 16 ára aldri, skulu vera sjóðfélagar og greiða iðgjöld til sjóðsins meðan þeir starfa hjá viðkomandi fyrirtæki, sbr. 9. gr. II. kafla og 17. gr. III. kafla. Sjóðfélagar eru í reglugerð þessari nefndir þeir sem taka laun hjá aðildarfyrirtækjum sjóðsins og skyldir eru til að greiða iðgjöld til hans, þeir sem á hverjum tíma njóta eftirlauna og örorkulífeyris úr sjóðnum, svo og þeir sem hafa áunnið sér rétt til lífeyris úr honum samkvæmt reglugerð þessari. Undanskildir eru þeir starfsmenn, sem eiga aðild að öðrum lífeyrissjóðum. Þeir sem gerast starfsmenn aðildarfyrirtækja sjóðsins yngri en 16 ára verða ekki sjóðfélagar fyrr en næstu mánaðamót eftir að þeir hafa náð þeim aldri. Sá tími sem iðgjöld eru greidd til sjóðsins vegna sjóðfélaga, telst starfstími hans. Sá starfstími þarf ekki að vera samfelldur. Um aðild stjórnenda og stjórnarmanna fer samkvæmt ákvörðun hlutaðeigandi aðildarfyrirtækja í samráði við stjórn sjóðsins.

4. gr.

Skipting sjóðsins í deildir.

Lífeyrissjóðurinn starfar í þremur deildum og skal halda þeim fjárhagslega aðskildum hverri frá annarri. Deildir sjóðsins bera ekki fjárhagslega ábyrgð hver á annarri. Starfrækt skal sérstök deild fyrir starfsmenn sem hófu störf fyrir 1. janúar 1998, með réttindum og skyldum skv. II. kafla og vegna þeirra sjóðfélaga sem hætt hafa störfum. Fyrir starfsmenn sem hefja störf eftir 31. desember 1997 skal starfrækt deild skv. III. kafla. Þá skal starfrækt sérstök deild vegna réttinda stjórnenda aðildarfyrirtækja samkvæmt samþykkt stjórna aðildarfyrirtækja sbr. samþykkt bankaráða Landsbanka Íslands og Seðlabanka Íslands frá 18. apríl

1989. Heimilt er sjóðstjórninni að fela verðbréfafyrirtæki að annast rekstur einstakra deilda sjóðsins.

5. gr.

Uppgjör sjóðsins.

Stjórn sjóðsins skal árlega láta tryggingafræðing rannsaka fjárhag hans. Leiði rannsókn tryggingafræðings í ljós að misræmi hafi myndast milli eigna og skuldbindinga einstakra deilda skal áunnum lífeyrisréttindum sjóðfélaga breytt að fengnum tillögum tryggingafræðings þannig að jöfnuður verði milli eigna og skuldbindinga. Aður skal þó sjóðstjórnin leita leiða til að bæta ávöxtun sjóðsins eða hækka iðgjöld.

Sjóðurinn skal árlega senda út til sjóðfélaga upplýsingar um áorðin réttindi þeirra við sjóðinn.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af lög-giltum endurskoðanda sem sjóðstjórnin velur, og tveimur skoðunarmönnum sem kosnir skulu á fundi sjóðfélaga. Skal endurskoðun reikninga sjóðsins lokið fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert.

6. gr.

Sjóðfélagafundir.

Stjórn sjóðsins skal efna til sjóðfélagafundar eigi síðar en í aprílmánuði ár hvert. Fundinn skal boða með mánaðar fyrirvara. Á sjóðfélagafundi skulu eftirgreind mál tekin fyrir:

- a) Skýrsla stjórnar.
- b) Kynning og afgreiðsla ársreiknings sjóðsins.
- c) Tryggingafræðileg úttekt á stöðu sjóðsins.
- d) Fyrirliggjandi tillögur um breytingar á reglugerð sjóðsins sbr. ákvæði 34. gr.
- e) Kosning skoðunarmanna reikninga sjóðsins.
- f) Kosning stjórnarmanna skv. 2. gr.
- g) Laun stjórnar- og skoðunarmanna.

7. gr.

Skipting rekstrarkostnaðar sjóðsins.

Sameiginlegum rekstrarkostnaði sjóðsins skal skipt á milli deilda sjóðsins í hlutfalli við hlutdeild eigna.

8. gr.

Ávöxtun sjóðsins.

Stjórn sjóðsins sér um ávöxtun á fé hans með traustum hætti og skal það gert á eftirfarandi hátt:

- a. Í ríkisskuldabréfum og í skuldabréfum, sem tryggð eru með ábyrgð ríkissjóðs.
- b. Í skuldabréfum sveitarfélaga og skuldabréfum með ábyrgð sveitarfélaga, enda sé fjárhagur hlutaðeigandi sveitarfélaga traustur að mati sjóðstjórnar.
- c. Í bönkum og sparisjóðum og í skuldabréfum lánastofnana og annarra fjármálastofnana enda starfi þær samkvæmt sérstökum lögum eða séu undir eftirliti bankaeftirlits Seðla-banka Íslands.
- d. Í innlendum hlutdeildarverðbréfum verðbréfasjóða.
- e. Í hlutabréfum í fyrirtækjum, sem hafa skráð kaup- og sölugengi á markaði hjá a.m.k. tveimur verðbréfafyrirtækjum, sem aðild eiga að Verðbréfaþingi Íslands. Sjóðnum skal eigi heimilt að eiga meira en 10% af hlutafé í hverju fyrirtæki. Heildarhlutabréfaeign sjóðsins samkvæmt ákvæðum þessarar greinar skal á hverjum tíma ekki vera meiri en sem

- nemur 15% af hreinni eign sjóðsins til greiðslu lífeyris. Sjóðnum er óheimilt að eiga aðild að stjórn hlutafélaga sem hann hefur fjárfest í.
- f. Í erlendum verðbréfum og hlutabréfum, sem skráð eru á opinberum verðbréfamörkuðum í aðildarríkjum Efnahags- og framfararstofnunar Evrópu (OECD). Hlutfall erlendra eigna fari þó ekki umfram 10% af hreinni eign til greiðslu lífeyris og skal stjórn sjóðsins gæta eðlilegrar áhættudreifingar í því sambandi.
- g. Í skuldabréfum með veði í fasteignum. Þó eigi yfir 60% af áætluðu söluverði eignar. Sé verð ekki fyrir hendi getur sjóðstjórnin látið meta eignina. Til íbúða fyrir aldraða má veita skammtímalán til allt að tveggja ára vegna byggingar eða kaupa.
- h. Í skuldabréfum fyrirtækja með trausta eiginfjárstöðu og góða rekstrarafkomu enda séu viðkomandi skuldabréf skráð á opinberu verðbréfaþingi að hámarki 10% af eigin fé viðkomandi fyrirtækis. Heildarskuldabréfaeign samkvæmt þessum lið má aldrei nema meira en 15% af hreinni eign sjóðsins til greiðslu lífeyris.
- Miðað skal við að a.m.k. 90% af verðbréfaeign, annarri en samkvæmt g-lið að ofan, séu verðbréf skráð opinberlega á verðbréfaþingi.

II. KAFLI

Iðgjöld og réttindi sjóðfélaga sem hófu störf fyrir 1. janúar 1998.

9. gr.

Iðgjöld til sjóðsins.

Sjóðfélagar greiða 4% af föstum mánaðarlaunum sínum í iðgjöld til sjóðsins, og skal fjárhæðinni haldið eftir mánaðarlega af launum þeirra. Enginn skal þó greiða lengur til sjóðsins en í 40 ár.

Vinnuveitendur greiða 14,4% af sömu launum sjóðfélaga í iðgjöld til sjóðsins meðan sjóðfélagi er starfandi hjá vinnuveitanda.

Sjóðfélagar bera eigi ábyrgð á skuldbindingum sjóðsins nema með tillagi sínu.

10. gr.

Aldursmörk til lífeyristöku.

Heimilt er starfsmanni að láta af störfum með rétti til eftirlauna hvenær sem er, eftir að hann er orðinn 65 ára. Getur hann með því að starfa áfram unnið sér viðbótarlífeyrisréttindi hafi hámarki ekki verið náð, enda sé iðgjaldagreiðslum haldið áfram meðan hann starfar.

Sjóðfélagi sem náð hefur 60 ára aldri og hefur samanlagðan aldur og starfsaldur 95 ár getur hætt störfum með rétti til eftirlauna og tekur þá eftirlaun samkvæmt 1. mgr. 11. gr.

Einnig er sjóðfélagi heimilt að láta af störfum og hefja töku eftirlauna áður en hann nær 65 ára aldri, þótt hann uppfylli ekki ákvæði 2. mgr., en þó ekki fyrr en hann er orðinn 60 ára. Skal þá fjárhæð eftirlauna lækka frá því sem segir í 1. mgr. 11. gr. um 0,5% fyrir hvern mánuð sem vantar á að 65 ára aldri sé náð.

11. gr.

Hlutfall lífeyris af launum.

Hver sjóðfélagi sem lætur af starfi og greitt hefur iðgjald til sjóðsins og orðinn er 65 ára að aldri á rétt á árlegum eftirlaunum úr sjóðnum í hlutfalli við iðgjaldagreiðslutíma. Upphæð ellilífeyris er hundraðshluti af launum fyrir fullt starf í stöðu þeirri sem sjóðfélaginn gegndi síðustu fimm árin og skal endurmeta laun fyrstu fjögurra áranna til verðlags á því síðasta með vísitölu neysluverðs. Skulu eftirlaunin nema 2,125% fyrir hvert iðgjaldagreiðsluár í fullu starfi, en hlutfallslega lægri fyrir lægra starfshlutfall, þar til að 85% eftirlaunahlutfalli er náð. Hafi orðið veruleg hækkun á launum sjóðfélaga síðustu fimm árin áður en að töku lífeyris kemur, sem ekki má rekja til breytinga á starfi eða almennra launabreytinga, er sjóðstjórninni

heimilt að víkja frá þeirri reglu sem tilgreind er í 1. mgr. og ákvarða sjóðfélaga lægri eftirlaun.

Nú hækkar eða lækkar vísitala neysluverðs er Hagstofa Íslands reiknar og auglýsir mánaðarlega, eftir að starfsmanni hafa verið ákvörðuð eftirlaun að loknu starfi, og breytast þá eftirlaun í samræmi við það.

Nú frestar sjóðfélagi að taka lífeyri og tekur jafnframt við öðru starfi, lægra launuðu en því er hann gegndi áður, og skal þá miða lífeyri við það starf sem hærra var launað.

Hafi sjóðfélagi tekið við nýju starfi sem er lægra launað en greitt iðgjald af hærri launum inn í sjóðinn í lengri tíma en þrjú ár, skal tekið hlutfallslegt tillit til þess við ákvörðun eftirlauna.

12. gr.

Örorkulífeyrir.

Hver sjóðfélagi sem ófær verður að gegna starfi sínu, eða missir einhvern hluta af launum sínum vegna varanlegrar örorku, á rétt á örorkulífeyri, ef trúnaðarlæknir sjóðsins metur örorkuna að minnsta kosti 10%, enda hafi sjóðfélagi greitt í sjóðinn í a.m.k. 3 ár á síðustu fjórum og í sex mánuði á undangengnum 12 mánuðum.

Hámark hins árlega örorkulífeyris hans skal vera jafnhátt ellilífeyri þeim, er hann hefði öðlast rétt til ef hann hefði gegnt stöðu sinni til 65 ára uppfylli sjóðfélagi skilyrði 1. mgr. um innngreiðslur í sjóðinn en annars skal miða við áunnin rétt sjóðfélaga. Örorkulífeyrir tekur verðlagsbreytingum með sama hætti og segir í 2. mgr. 11. gr.

Örorkulífeyrir hvers einstaklings er sami hundraðshluti af hámarkslífeyri hans skv. 2. mgr. þessarar greinar, sem örorka hans er metin. Enginn getur fengið örorkulífeyri meðan hann heldur fullum launum, þrátt fyrir örorkuna.

Skýlt er öryrkja, sem sækir um örorkulífeyri úr sjóðnum eða nýtur hans, að láta stjórn sjóðsins í té allar þær upplýsingar um heilsufar sitt, sem nauðsynlegar eru til að dæma rétt hans til örorkulífeyris.

Stjórn sjóðsins er heimilt að lækka eða fella niður örorkulífeyri þeirra öryrkja, sem fá starfsorku sína aftur að nokkru eða öllu leyti.

Sömuleiðis ber stjórn sjóðsins að hækka örorkulífeyrinn ef örorkan vex til muna, og án sjálfskaparvita frá því sem hún var metin við fyrri ákvarðanir, enda hafi öryrkinn á þeim tíma sem örorkan óx, ekki verið í þjónustu annarra en þeirra sem tryggja starfsfólk sitt í sjóðnum.

13. gr.

Makalífeyrir.

Nú andast sjóðfélagi og lætur eftir sig maka, og á þá hinn eftirlifandi maki rétt til lífeyris úr sjóðnum, enda hafi hinn látni greitt iðgjöld til sjóðsins a.m.k. í 12 mánuði.

Fjárhæð lífeyris hins eftirlifandi maka fer eftir starfstíma hins látna og nemur 1,25% af launum sjóðfélaga fyrir hvert ár hans í starfi, þó að hámarki 50%. Makalífeyririnn miðast við laun þau er hinn látni hafði með sama hætti og lýst er í 1. mgr. 11. gr. og tekur verðlagsbreytingum skv. 2. mgr. 11. gr.

Réttur til lífeyris samkvæmt þessari grein fellur niður, ef hinn eftirlifandi maki gengur í hjónaband að nýju, en kemur aftur í gildi, sé hinu síðara hjónabandi slitið, enda veiti hið síðara hjónaband eigi rétt til lífeyris úr sjóðnum eða úr einhverjum öðrum lífeyrissjóði. Sama regla gildir, ef hinn eftirlifandi maki býr samvistum með manni eða konu, meðan samvistum er eigi slitið.

Nú andast sjóðfélagi og lætur eftir sig maka, sem hefur ekki búið með honum undanfarin tvö ár, og getur sjóðstjórnin þá ákveðið makanum lægri lífeyri en hann hefði átt rétt á samkvæmt þessari grein í hlutfalli við þann tíma, er þau hafa ekki verið samvistum.

Nú lætur sjóðfélagi ekki eftir sig maka, en annar ógiftur aðili hefur sannanlega annast heimili hans um árabíl fyrir andlát hans, og er þá stjórn sjóðsins heimilt að greiða hlutað-eigandi makalífeyri svo sem um ekkju eða ekkil væri að ræða. Á sama hátt er sjóðstjórn heimilt að greiða sambúðarmanni eða sambúðarkonu lífeyri í samræmi við ákvæði 2., 3. og 6. mgr.

Til viðbótar þeim makalífeyri sem skilgreindur er að ofan skal sjóðurinn greiða til eftirlifandi maka eingreiðslu við andlát sjóðfélaga og skal sú greiðsla fylgja sömu reglum og gilda um hóplíftryggingu bankamanna skv. kjarasamningi SÍB og bankanna frá 8. júní 1995.

14. gr.

Barnalífeyrir.

Börn og kjörbörn, sem sjóðfélagi lætur eftir sig er hann andast og yngri eru en 20 ára, skulu fá árlegan lífeyri úr sjóðnum þar til að þau eru fullra 20 ára, enda hafi hinn látni séð um framfærslu þeirra að mestu eða öllu leyti. Sama gildir um börn eða kjörbörn, er sá maður lætur eftir sig er naut elli- eða örorkulífeyris úr sjóðnum er hann andaðist.

Ef barnið á foreldri á lífi er sér um framfærslu þess, er lífeyrir þess úr þessum sjóði 50% af barnalífeyri almannatrygginga. Að undangengnu mati á félagslegri aðstöðu barna, er sjóðstjórn heimilt að ákveða barnalífeyri allt að 50% hærri en barnalífeyri almannatrygginga, enda styðji matið slíka ákvörðun.

Sama rétt öðlast börn og kjörbörn sjóðfélaga ef hann verður öryrki, þó þannig að lífeyrir þeirra skal nema sama hundraðshluta af barnalífeyri úr þessum sjóði og örorka sjóðfélaga er metin. Barnalífeyrir greiðist framfæranda barna.

15. gr.

Réttur sjóðfélaga er hætta störfum

Nú lætur sjóðfélagi af starfi af öðrum ástæðum en elli eða örorku, og fellur þá niður réttur hans og skylda til að greiða framvegis iðgjöld til sjóðsins. Ellilífeyrir hans og örorkulífeyrir og lífeyrir eftirlifandi maka og barna miðast við 11.-14. gr. og taka breytingum samkvæmt vísitölu neysluverðs frá þeim tíma. Iðgjaldagreiðslur í skemmri tíma en eitt ár veita ekki rétt til lífeyris, en endurgreiðast með vöxtum, sem stjórn sjóðsins ákveður, þegar lífeyrisaldri er náð. Réttur til hóplíftryggingar skv. lokamálgrein 13. gr. fellur þó niður hætti sjóðfélagi störfum hjá aðildarfyrtæki sjóðsins.

III. KAFLI

Iðgjöld og réttindi sjóðfélaga sem hófu störf eftir 31. desember 1997.

16. gr.

Iðgjöld.

Iðgjöld sjóðfélaga skulu vera 10% af heildarlaunum hans og skiptast þannig að að launþegi greiðir 4% en launagreiðandi 6%.

Enginn greiði iðgjöld til sjóðsins lengur en til 67 ára aldurs, eða eftir að taka ellilífeyris er hafin.

Sjóðfélagar eða vinnuveitendur bera ekki ábyrgð á skuldbindingum sjóðsins með öðru en iðgjöldum sínum.

17. gr.

Grundvöllur lífeyrisréttinda.

Samanlögð iðgjöld sjóðfélaga hvert almanaksár skulu reiknast í stig, sem mynda grundvöll lífeyrisréttinda hans.

Til grundvallar stigaútreikningi skal leggja samanlögð grundvallarlaun almanaksársins. Grundvallarlaun í janúar 1993, kr. 70.597, skulu taka sömu hlutfallsbreytingum og vísitala neysluverðs sú sem Hagstofa Íslands auglýsir með heimild í IV. kafla laga nr. 25/1987 með síðari breytingum.

Stig ársins eru reiknuð þannig, að í árslaun sjóðfélaga (þ.e. tífold iðgjöld hans sbr. 1. mgr.) er deilt grundvallarlaunum samkv. 2. mgr. Hafi sjóðfélagi þegið örorkulífeyri á árinu, skal leggja við stig ársins þann hundraðshluta, sem örorkulífeyririnn byggir á samkvæmt 6. mgr. 22. gr.

18. gr.

Útreikningur stiga.

Stig ársins skal reikna með þremur aukastöfum.

Ef sjóðfélagi á stig fyrir fleiri en 30 ár við útreikning maka- eða örorkulífeyris, skal reikna með stigum 30 bestu árunna að fullu, en þeim stigum, sem umfram eru, að hálfu.

19. gr.

Ellilífeyrir.

Sá, sem öðlast hefur samanlagt a.m.k. 3 stig hjá sjóðnum samkvæmt 17. gr. og orðinn er 67 ára að aldri, á rétt á ellilífeyri úr sjóðnum.

Upphæð ellilífeyris er hundraðshluti grundvallarlauna og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda viðkomandi samkvæmt 17. gr., margfölduðum með 1,467.

Sá, sem er orðinn 65 ára en hefur ekki náð 67 ára aldri og uppfyllir skilyrði 1. mgr. að öðru leyti, má hefja töku ellilífeyris. Upphæð ellilífeyris samkvæmt 2. mgr. lækkar þá um 0,6% fyrir hvern mánuð, sem sjóðfélagann vantar upp á 67 ára aldur.

Sjóðfélagi sem er orðinn 67 ára og heldur áfram störfum hækkar ellilífeyri um 0,6% fyrir hvern mánuð sem hann vinnur umfram 67 ára aldur.

20. gr.

Örorkulífeyrir.

Sjóðfélagi, sem öðlast hefur samanlagt a.m.k. 3 stig hjá sjóðnum samkvæmt 17. gr., greitt hefur iðgjald til sjóðsins í a.m.k. sex mánuði á undanfarandi 12 mánuðum og ekki er orðinn 65 ára á rétt á örorkulífeyri samkvæmt 2.- 9. mgr. þessarar greinar.

Örorkulífeyrir er greiddur ef tryggingayfirlæknir metur örorkuna a.m.k. 40% (örorku-prósenta). Örorkuna skal meta á fimm ára fresti eða oftar.

Örorkumat samkvæmt 2. mgr. skal miða við vanhæfni sjóðfélaga til þess að gegna starfi því, sem hann hefur gegnt og veitti honum aðild að sjóðnum.

Til grundvallar örorkulífeyri eru lögð þau stig, sbr. 17. gr., sem sjóðfélaginn hefur öðlast, auk þeirra stiga, sem hann hefði áunnið sér til 65 ára aldurs miðað við meðaltal stiga hans næstu þrjú almanaksárin fyrir orkutapið, sbr. þó 2. mgr. 18. gr. og 5. mgr. þessarar greinar. Reynist þetta þriggja ára meðaltal sjóðfélaga óhagstætt vegna sjúkdóma eða atvinnuleysis, er stjórn sjóðsins heimilt að leggja til grundvallar meðaltal stiga fleiri ára aftur í tímann og sleppa því almanaksárinu, sem lakast er.

Ef rekja má orkutapið til ofnotkunar áfengis, deyfí- eða fíkniefna, skal ekki reikna með stigum vegna ókomins tíma í 4. mgr.

Örorkulífeyrir er hundraðshluti grundvallarlauna og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda samkvæmt 4. mgr. margfölduðum með örorkuprósentunni skv. 2. mgr. og margfölduðum með 1,467. Örorkulífeyri skal reikna á fimm ára fresti eða oftar í samræmi við 2. mgr.

Aldrei skal örorkulífeyrir vera hærri en sem nemur þeim tekjumissi, sem sjóðfélagi hefur sannanlega orðið fyrir vegna örorkunnar. Því til sönnunar getur stjórn sjóðsins krafist vottorða frá skattstofu, vinnuveitanda o.s.frv.

Skýlt er sjóðfélagi, sem sækir um örorkulífeyri eða nýtur hans, að láta stjórn sjóðsins í té allar upplýsingar um heilsufar sitt, sem nauðsynlegar eru, til þess að dæma um rétt hans til örorkulífeyris.

Örorkulífeyrir fellur niður við 67 ára aldur eða fyrr, þegar taka ellilífeyris hefst.

21. gr.

Makalífeyrir.

Nú andast sjóðfélagi, sem naut elli- eða örorkulífeyris úr sjóðnum eða greitt hafði iðgjald til hans a.m.k. 6 mánuði á undafarandi 12 mánuðum og lætur eftir sig maka, og á þá hinn eftirlifandi maki rétt á lífeyri úr sjóðnum, enda hafi hann verið orðinn 42 ára að aldri við fráfalið sjóðfélagsins, hjónabandið hafi staðið a.m.k. 5 ár og verið stofnað, áður en sjóðfélaginn náði 60 ára aldri.

Láti sjóðfélagi eftir sig eitt barn eða fleiri innan 20 ára aldurs, sem hann hefur átt með eftirlifandi maka sínum, skal makalífeyrir greiddur fram að 20 ára aldri yngsta barnsins án tillits til hjúskapartíma og aldurs sjóðfélaga og eftirlifandi maka. Kjörbarn þeirra veitir sama rétt, enda hafi ættleiðingin átt sér stað fyrir 60 ára aldur sjóðfélagsins, áður en hann missti starfsorku sína og a.m.k. einu ári áður en hann lést.

Nú andast sjóðfélagi, sem uppfyllir skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma, en maki hans fær ekki úrskurðaðan makalífeyri samkvæmt 1. mgr. né 2. mgr. eða greiðsla samkvæmt 2. mgr. stendur skemur en 24 mánuði, og skal makalífeyrir þá engu að síður greiddur í 24 mánuði eftir fráfalið sjóðfélagsins. Heimilt er sjóðstjórn að lengja þetta tímabil, ef starfsorka hins eftirlifandi maka er talin skert um a.m.k. 50%.

Nú lætur sjóðfélagi ekki eftir sig maka, og er þá stjórn sjóðsins heimilt að greiða lífeyri samkvæmt 1.-3. mgr. til aðila, sem sannanlega hefur annast heimili hins látna um langt árabil fyrir andlát hans.

Upphæð óskerts makalífeyris er hundraðshluti af meðaltali grundvallarlauna og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda, sem sjóðfélaganum er reiknaður, margfölduðum með 0,9. Þegar skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma er uppfyllt, skal auk áunninna stiga telja þau stig, sem ætla má, að sjóðfélaginn hefði áunnið sér fram til 67 ára aldurs, reiknuð í samræmi við ákvæði 20. gr. Hafi sjóðfélaginn notið örorkulífeyris úr sjóðnum, skal reikna stig frá þeim tíma, er honum var veittur örorkulífeyrir, og til þess tíma, er makalífeyrir er veittur, allt að 67 ára aldri, í samræmi við ákvæði 4. mgr. 20. gr., en síðan til 67 ára aldurs í samræmi við stig þau, sem lögð voru til grundvallar örorkulífeyri. Veiti dauðsfallið hinum eftirlifandi maka jafnframt rétt til lífeyris úr öðrum sjóði, skal hann því aðeins fá lífeyri úr þessum sjóði vegna ókominis tíma, að hann hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs.

Sé eftirlifandi maki yngri en 55 ára við fráfalið sjóðfélaga, skerðist makalífeyrir samkvæmt 1. mgr. um 0,5% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem eftirlifandi maka vantar á 55 ára aldur. Lífeyrir greiðist jafnan óskertur þann tíma, sem réttur helst samkvæmt 2. mgr. eða 3. mgr.

Ekkja eða ekill samkvæmt þessari grein telst ekki sá, sem skilinn var við sjóðfélagann að borði og sæng fyrir andlát hans. Réttur til makalífeyris fellur niður, ef makinn gengur í hjónaband á ný eða stofnar til sambúðar, sem jafna má til hjúskapar, en gengur aftur í gildi, ef síðara hjónabandinu eða sambúðinni er slitið án réttar til lífeyris.

22. gr.

Barnalífeyrir.

Nú andast sjóðfélagi, sem naut elli- eða örorkulífeyris úr sjóðnum eða uppfyllir skilyrði 1. mgr. 20. gr., og eiga þá eftirlifandi börn hans sbr. 3. mgr. rétt til lífeyris úr sjóðnum samkvæmt 4. mgr., uns þau hafa náð 20 ára aldri. Stofnist réttur til barnalífeyris hjá þessum sjóði og öðrum lífeyrissjóði samtímis, skal því aðeins greiddur barnalífeyrir að meiri iðgjöld hafi verið greidd til þessa sjóðs vegna hins látna en til hins sjóðsins á síðustu 12 mánuðum.

Börn elli- og örorkulífeyrisþega eiga rétt til lífeyris úr sjóðnum samkvæmt 4. og 5. mgr., uns þau hafa náð 20 ára aldri.

Sem börn sjóðfélaga gilda börn og kjörbörn. Einnig fósturbörn og stjúpborn, sem sjóðfélaginn framfærði að mestu eða öllu leyti, ef um lífeyri samkvæmt 1. mgr. er að ræða.

Fullur barnalífeyrir. Ef barnið á foreldri, kjörforeldri, fósturforeldri eða stjúpforeldri á lífi, sem sér um framfærslu þess að öllu eða mestu leyti, skal samanlagður lífeyrir þess frá almannatryggingum, öðrum lífeyrissjóðum og fullur lífeyrir úr þessum sjóði vera 50% hærri en barnalífeyrir almannatrygginga. Að öðrum kosti skal samanlagður lífeyrir þess vera 150% hærri en einfaldur barnalífeyrir almannatrygginga, sbr. þó 5. mgr.

Lífeyrir barna örorkulífeyrisþega skal vera fullur lífeyrir samkvæmt 4. mgr., margfaldaður með örorkuprósentunni samkvæmt 2. mgr. 20. gr. Barnalífeyrir greiðist framfæranda barns.

23. gr.

Geymd réttindi.

Maður sem á réttindi hjá sjóðnum, sbr. 17. gr., skal eiga rétt til lífeyris samkvæmt ákvæðum þessa kafla reglugerðar þessarar miðað við áunnin geymd stig, þó að hann uppfylli ekki skilyrði um a.m.k. þriggja stiga inneign, sbr. 19. og 20. gr. eða skilyrði um að hafa greitt til sjóðsins sex mánuði á síðustu 12 mánuðum skv. 20. gr.

Örorkumat manns sem ekki hefur greitt til sjóðsins sex mánuði á síðustu 12 mánuðum skv. 20. gr. skal miða við vanhæfni hans til að gegna því starfi sem síðast veitti honum aðild að lífeyrissjóði.

24. gr.

Greiðsla í séreignarsjóð.

Til viðbótar iðgjaldi skv. 16. gr. skal vinnuveitandi greiða 7% iðgjald af sama grunni og tilgreindur er í 1. mgr. 16. gr. í séreignasjóð, að vali sjóðfélaga, sem hlotið hefur starfsleyfi sem lífeyrissjóður af fjármálaráðuneyti. Skal við það miðað að greiðsla hefjist þegar iðgjaldatími til sjóðsins skv. 3. gr. hefur náð 3 árum.

25. gr.

Útborgun séreignar.

Endurgreiðsla séreignar sjóðfélaga skal hefjast þegar sjóðfélagi hefur hætt störfum og miðast við reglur viðkomandi séreignasjóðs. Inneign sjóðfélaga með áföllnum vöxtum og verðbótum greiðist á ekki skemmri tíma en 10 árum til sjóðfélaga. Andist sjóðfélagi áður en að töku eftirlauna kemur eða áður en inneign er að fullu greidd skal inneign hans ásamt áföllnum vöxtum og verðbótum greidd í einu lagi til erfingja sjóðfélaga.

IV. KAFLI

Ýmis sameiginleg ákvæði.

26. gr.

Endurráðning.

Sjóðfélagi sem kemur aftur til starfa í aðildarfyrirtæki sjóðsins skal greiða til þeirrar deildar sjóðsins þar sem hann á réttindi fyrir. Sjóðfélagi er þó heimilt að flytja sig yfir í deild samkvæmt kafla III., en réttindi hans í deild samkvæmt kafla II. í reglugerð þessari er óheimilt að flytja.

27. gr.

Greiðsla við andlát.

Erfingjar látins sjóðfélaga eiga rétt á greiðslu úr sjóðnum við andlát hans að fjárhæð er samsvari mánaðarlaunum skv. launaþrepi nú 141. Sjóðstjórn endurskoðar þessa viðmiðun með hliðsjón af launaþróun.

28. gr.

Innheimta iðgjalda.

Launagreiðanda ber að halda iðgjöldum launþega eftir af launum hans og standa sjóðnum skil á þeim mánaðarlega ásamt eigin iðgjaldahluta. Gjaldþagi iðgjalda hvers mánaðar er 10. næsta mánaðar. Áskilinn er réttur til þess að reikna vexti fyrir hvern byrjaðan mánuð umfram þann fyrsta, sem greiðsla hefur dregist frá útborgun launa.

29. gr.

Tilhögun lífeyrisgreiðslna.

Umsókn um lífeyri skal vera skrifleg. Lífeyrir greiðist mánaðarlega eins og laun starfandi sjóðfélaga. Lífeyrir skal greiddur fyrir þann mánuð sem réttur til hans stofnast, og fyrir þann mánuð sem réttur til hans fellur úr gildi.

Berist stjórn sjóðsins ekki umsókn um lífeyri þegar réttur til töku lífeyris stofnast er henni heimilt að ákveða fyrirkomulag greiðslna lífeyris aftur í tímann, þ.m.t. vaxtakjör.

30. gr.

Endurgreiðsla iðgjalda.

Heimilt er að endurgreiða iðgjöld úr sjóðnum ef sjóðfélagi er erlendur ríkisborgari eða flytur alfarinn af landi brott sbr. lög nr. 9 frá 1974 og lög nr. 55 frá 9. júní 1980. Stjórn sjóðsins ákveður þá vexti sem greiddir eru af inneign, en þeir skulu ekki vera lægri en vextir af almennum sparisjóðsbókum í Landsbanka Íslands á hverjum tíma.

31. gr.

Samningar við aðra lífeyrissjóði.

Heimilt er stjórn sjóðsins að gera samninga við aðra lífeyrissjóði um tilhögun réttinda-flutnings o.fl. Í slíkum samningum má víkja frá biðtíma og bótaákvæðum reglugerðar þessarar í því skyni að koma í veg fyrir niðurfall réttinda þegar sjóðfélagi hefur átt aðild að fleiri en einum sjóði og tvítryggingu réttinda sem ekki miðast við liðinn réttindatíma.

32. gr.

Verndun lífeyrisréttinda.

Óheimilt er að framselja eða veðsetja lífeyriskröfur samkvæmt reglugerð þessari og ekki má leggja á þær löghald né gera í þeim aðför. Enginn skuldheimtumaður í dánarbúi eða protabúi hefur rétt til að skerða kröfum á nokkurn hátt.

33. gr.

Málsmeðferð vegna ágreinings.

Rísi ágreiningur um það hvernig skilja beri ákvæði í reglugerðinni, skal málið lagt fyrir gerðardóm, þar sem ágreiningsaðilar skulu tilnefna hvor sinn mann og skulu þeir koma sér saman um oddamann. Komi þeir sér ekki saman um oddamann, eða ef annar hvor aðili tilnefnir ekki mann, skal dómsstjóri héraðsdóms Reykjavíkur tilnefna mann eða menn, svo að gerðardómurinn verði fullskipaður. Um kostnað vegna gerðardómsins úrskurðar gerðardómur.

34. gr.

Breytingar á reglugerð.

Tillögur um breytingar á reglugerð þessari skulu hafa borist stjórn a.m.k. þremur mánuðum fyrir fund sjóðfélaga. Miði tillögur að aukningu réttinda sjóðsins eða fjárfestingarstefnu sem ætla má að hafi áhrif á getu sjóðsins til greiðslu lífeyris skal fylgja trygginga-

fræðileg úttekt á afleiðingum breytinganna á gjaldhæfi sjóðsins. Breytingatillagna á reglugerð sjóðsins skal getið í fundarboði og þær skulu liggja frammi á skrifstofu sjóðsins.

Breytingar á reglugerð þessari skulu bornar undir atkvæði á fundi sjóðfélaga og hljóta samþykki meirihluta hans og staðfestar af meirihluta bankaráða og stjórna aðildarfyrirtækja. Meirihluti stjórnar hvers aðildarfyrirtækis fer með atkvæði þess en atkvæðavægi einstakra aðildarfyrirtækja skal miðast við starfsmannafjölda og ræður meirihluti þannig fenginn afstöðu aðildarfyrirtækja í heild. Breytingar á iðgjöldum til sjóðsins eru þó háðar samþykki þeirra sem fara með kjarasamninga fyrir hönd aðila að sjóðnum.

35. gr.

Aðilar að sjóðnum.

Aðildarfyrirtæki sjóðsins eru nú Landsbanki Íslands og Seðlabanki Íslands, Reiknistofa bankanna, Samband íslenskra bankamanna, Bankamannaskólinn, Fiskveiðasjóður Íslands, Landsbréf hf., Landsvaki hf., Greiðslumiðlun hf., Iðnþróunarsjóður, Lánasýsla ríkisins og Lífeyrissjóður bankamanna. Stjórn sjóðsins er heimilt að veita öðrum fyrirtækjum aðild að sjóðnum enda samþykki þau reglur sjóðsins.

36. gr.

Áfallnar skuldbindingar skv. eldri reglugerðum.

Reglugerð þessi gildir frá 31. desember 1997. Ákvæði hennar taka ekki til áfallinna skuldbindinga sjóðsins gagnvart eldri reglugerðum. Þó skal við það miðað að lágmarks-iðgjaldatími til þess að öðlast verðtryggðan lífeyri sé 6 ár vegna réttinda sem mynduðust fyrir 1. janúar 1988. Einnig skal lífeyrisréttur þeirra sjóðfélaga sem hættir eru störfum hjá aðildarfyrirtækjum fyrir 1. janúar 1998 miðast við laun eftirmanns þeirra eins og þau voru 31. desember 1997 eigi sjóðfélagi verðtryggðan rétt til lífeyris hjá sjóðnum. Jafnframt skal allur lífeyrir, greiddur af sjóðnum eftir 31. desember 1997, sem nýtur verðtryggingar, verðtryggður með vísitölu neysluverðs, sbr. 3. mgr. 11. gr. og gildir það bæði um þá sem njóta lífeyris hjá sjóðnum á þeim tíma og þá sem taka munu lífeyri síðar.

I

Ákvæði til bráðabirgða.

Um flutning réttinda milli deilda sjóðsins.

Sjóðstjórninni er heimilt að bjóða þeim sjóðfélögum sem eru starfandi hjá aðildarfyrirtækjum sjóðsins við gildistöku reglugerðar þessarar að flytja sig milli deilda innan sjóðsins, yfir í deild samkvæmt kafla III. Flutningur réttinda samkvæmt þessu ákvæði er óafturkallanlegur.

Við flutning réttinda skal boðið upp á tvo kosti:

- a) að eftirlaun, miðað við 31. desember 1997, verði þau sömu og samkvæmt reglugerð sjóðsins frá 1. janúar 1988. Engin greiðsla kæmi þá inn á séreignasjóð í upphafi en 7% þaðan í frá.
- b) að eftirlaun yrðu 60% af réttindum miðað við reglugerð sjóðsins frá 1. janúar 1988 en mismunur þess og núvirðis eftirlauna samkvæmt reglugerð sjóðsins frá 1. janúar 1988 samkvæmt tryggingafræðilegu mati verði greiddur inn á séreignasjóð sjóðfélaga.

Sjóðfélagar skulu upplýsa sjóðinn fyrir 31. desember 1997 um hvort þeir vilja flytja réttindi sín yfir í deild samkvæmt III. kafla.

II

Ákvæði til bráðbirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 11. gr. um að eftirlaun skuli miða við framreiknuð meðallaun síðustu fimm ára í starfi skal við gildistöku reglugerðar þessarar miða við framreiknuð

meðallaun sjóðfélaga með vísitölu neysluverðs frá og með gildistíma hennar uns fimm ára (60 mánaða) viðmiðun er náð.

III

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 36. gr. reglugerðar um Lífeyrissjóð bankamanna skal 2. gr. reglugerðarinnar koma strax til framkvæmda og skal kjörtímabil þeirrar stjórnar vera til næsta sjóðfélagafundar.

Með tilvísun til laga nr. 55/1980 staðfestist reglugerð þessi hér með.

Fjármálaráðuneytinu, 13. nóvember 1997.

F. h. r.

Magnús Pétursson.

Áslaug Guðjónsdóttir.

AUGLÝSING**um álagningarstofn fasteignaskatts 1998.**

1. gr.

Fasteignamat ríkisins hefur í samræmi við II., sbr. I. kafla laga nr. 4/1995, sbr. lög nr. 122/1996 um breyting á þeim, reiknað álagningarstofn fasteignaskatts fyrir hverja einstaka fasteign í landinu.

2. gr.

Fjármálaráðuneytið hefur staðfest skrá um álagningarstofn fasteignaskatts fyrir landið allt eins og hann er ákveðinn með ofangreindum hætti. Skráin er hluti af fasteignaskrá þeirri sem ráðuneytið staðfesti hinn 20. nóvember sl. Skráin mun liggja frammi til sýnis á skrifstofu Fasteignamats ríkisins, Borgartúni 21, Reykjavík. Jafnframt verður eigendum fasteigna send tilkynning um álagningarstofninn með tilkynningu um fasteignamat, sbr. auglýsingu nr. 655/1997 um nýtt fasteignamat.

3. gr.

Með vísun til laga nr. 4/1995 með áorðnum breytingum tilkynnir ráðuneytið hér með að álagningarstofn fasteignaskatts, eins og hann er ákveðinn með ofangreindum hætti og fram kemur í staðfestri skrá Fasteignamats ríkisins, tekur gildi frá og með 1. janúar 1998 og fellur þá jafnframt úr gildi auglýsing nr. 668 20. desember 1996.

Fjármálaráðuneytinu, 2. desember 1997.

F. h. r.

Þórhallur Arason.

Björn Hafsteinsson.